حمله رژیم صهیونیستی به مواضعی در غزه

شبکه خبری الجزیره بامداد جمعه از حمله جنگنده‌های رژیم صهیونیستی به مواضعی در جنوب غزه خبر داد. رسانه‌های فلسطین گزارش داده‌اند در حمله هوایی رژیم صهیونیستی به یک منطقه مسکونی در جنوب غزه هیچ فردی زخمی نشده است. یک سخنگوی ارتش رژیم صهیونیستی هم مدعی شد هواپیمای این رژیم یک تأسیسات ساخت سلاح متعلق به حماس را در غزه در پاسخ به پرتاب بالن‌های آتش‌زا بمباران کرده است.

بومیان کانادا در روز ملی این کشور مجسمه‌های ویکتوریا و الیزابت دوم، ملکه اسبق و فعلی انگلیس را سرنگون کردند

سقوط ملکه در کانادا

گروه بین‌الملل: همزمان با روز ملی کانادا، بومیان این کشور که طی یک ماه گذشته در پی کشف اجساد بستگان خود در گورهای دسته‌جمعی بشدت از حکومت و نهاد کلیسا خشمگین شده‌اند، با برپایی «تظاهرات خشم» خواستار لغو روز ملی کانادا شدند.

این جمعیت کثیر همچنین در شهر «وینیپگ» مجسمه‌های ویکتوریا و الیزابت دوم، ملکه‌های اسبق و فعلی انگلستان را سرنگون کردند. همچنین نزدیک به ۱۰ کلیسا در این تظاهرات هدف حمله بومیان خشمگین قرار گرفت. این در حالی است که دولت کانادا و کلیسای واتیکان بدون اینکه عملا مسؤولیتی در این باره قبول کنند، یکدیگر را مسؤول پیگیری این مساله می‌دانند.

■ خشم بومیان از ملکه در روز ملی کانادا

به گزارش «وطن‌امروز» به نقل از رویترز، ماجرای هولناک کشف صدها گور دسته‌جمعی در محوطه مدارس شبانه‌روزی قدیمی که از آنها اجساد کودکان بومی کانادایی بیرون کشیده شده، سایه سنگینی بر روز ملی کانادا انداخت. در تقویم مناسبت‌های کانادا،یکم جولای به عنوان روز ملی این کشور ثبت شده که طی سال‌های گذشته در آن مراسم‌های مختلفی به همراه جشن و آتش‌بازی در شهرهای مختلف کانادا برگزار می‌شد. به نوشته خبرگزاری رویترز اما امسال شهرهای مختلف کانادا مراسم روز ملی این کشور را به دلیل کشف گورهای جمعی کودکان بومی لغو کرده و «جاستین ترودو» نخست‌وزیر کانادا نیز گفت روز ملی امسال، «روزی برای تأمل» در این حوادث است. به نوشته رویترز، معترضان خشمگین در شهر «وینیپگ» پنجشنبه گذشته در روز ملی کانادا مجسمه‌های ویکتوریا، ملکه پیشین و الیزابت دوم، ملکه فعلی انگلیس را سرنگون کردند. سخنگوی «بوریس جانسون» نخست‌وزیر انگلیس ضمن ابراز خشم و محکوم کردن این رویداد، در بیانیه‌ای اعلام کرد: «به دنبال این کشف‌های غم‌انگیز، فکر ما با جامعه بومی کاناداست و به طور دقیق این مسائل را دنبال می‌کنیم و با دولت کانادا درباره مسائل بومیان در ارتباط هستیم».

اعتراضات «لغو روز کانادا»، علاوه بر وینیپگ، در چند شهر دیگر کانادا از جمله تورنتو و اتاوا نیز برگزار شد. اعتراضات در اتاوا، پایتخت این کشور به محل حضور هزاران نفر از مردم خشمگین و معترض که برای زنده نگاه داشتن یاد بومیان قربانی جنایت‌های مدارس شبانه‌روزی دولتی لباس نارنجی پوشیده بودند، تبدیل شد. آنها سپس در انتهای مسیر راهپیمایی مقابل ساختمان پارلمان کانادا تجمع کردند. شرکت‌کنندگان در این تظاهرات بنرها و پلاکاردهایی با نوشته‌هایی مانند «هیچ افتخاری در نسل‌کشی نیست» یا «همان‌طور که هولوکاست را جشن نمی‌گیرید، نباید روز ملی کانادا را نیز جشن بگیرید»، به سکوت دولت و پارلمان این کشور در قبال کشف گورهای جمعی اعتراض کردند. در ایالت آلبرتا نیز دستکم ۱۰ کلیسا هدف حمله بومیان قرار گرفت. پلیس این حملات را با خشم بومی‌ها از کشف اجساد کودکان بومی و بی‌عدالتی سابقه‌دار مرتبط دانست. در شهر کلگری بومیان روی در کلیسا با رنگ نارنجی و قرمز نقش‌هایی را کشیدند. «جیسون کنی» رئیس کابینه آلبرتا (نخست‌وزیر دولت محلی) می‌گوید یکی از کلیساهایی که به آن حمله شده، کلیسای انجیلی آفریقایی در شهر کلگری است. در بازه زمانی ۱۸۸۳ تا ۱۹۹۶، حدود ۱۵۰ هزار کودک بومی از خانواده‌های خود به اجبار جدا و به مدارس شبانه‌روزی فرستاده شدند که کلیسای کاتولیک آنها را تأسیس کرده بود و هدف اصلی، دور کردن این کودکان از جوامع بومی کانادا و جلوگیری از ترویج زبان و سنت‌های مادری‌شان و تربیت آنها به شیوه‌ای تحمیلی بود.

در این میان نخست‌وزیر کانادا به جای عذرخواهی از طرف دولت فدرال این کشور از بومیانی که فرزندان‌شان قربانی جنایت نژادپرستانه مدارس دولتی شبانه‌روزی در سال‌های گذشته شده بودند، تقصیر را گردن واتیکان انداخت. این در شرایطی است که بر اساس برخی گزارش‌ها نهاد کلیسا نیز نمی‌توانست به تنهایی و خود سر به این عمل مبادرت کند و احتمال وجود فرامینی از نهاد حکومت در آن زمان وجود دارد.

■ کشف سومین گور جمعی در کانادا

منابع خبری شامگاه چهارشنبه گذشته از کشف بقایای انسانی جدیدی در نزدیکی یک مدرسه شبانه‌روزی دیگر در کانادا خبر دادند. رسانه‌های بین‌المللی گزارش دادند بقایای مربوط به نزدیک به ۲۰۰ نفر دیگر در ادامه کشف گورهای دسته جمعی در کانادا، در نزدیکی یک مدرسه شبانه‌روزی کشف شده است. یک گروه بومیان کانادا در غرب این کشور چهارشنبه گذشته اعلام کرد رادارهایی که قابلیت نفوذ به زمین را دارند موفق به کشف بقایای ۱۸۲ انسان در نزدیکی مدرسه شبانه‌روزی «اوگن میشن» شده‌اند. این مدرسه نزدیک شهر «کرنبروک» در استان بریتیش کلمبیا واقع شده است. روزنامه گاردین نوشته برخی اجساد در گورهایی با عمق کم که تنها به اندازه ۳ تا ۴ فوت کنده شده بودند دفن شده‌اند. گروه «لاور کوتینای» از گروه‌های فعال در زمینه حقوق بومیان کانادا گفته گمان می‌رود این بقایا مربوط به بومی‌های قوم «کتوناکس» باشد. این خبر کمتر از یک هفته بعد از کشف گور جمعی مربوط به ۷۵۱ کودک بومی در محوطه یک مدرسه شبانه‌روزی کاتولیک در استان «ساسکاچوان» منتشر شده است. قبل‌تر از آن، گور جمعی مربوط به بقایای اجساد ۲۵۱ کودک در بریتیش کلمبیا کشف شده بود.

THE DAILY BEAST

مرگ وزیر دفاع اسبق آمریکا در ۸۸ سالگی

جهنم منتظر رامسفلد

دونالد رامسفلد، رئیس پیشین پنتاگون که چهارشنبه گذشته در ۸۸سالگی در خانه‌اش در نیومکزیکو بر اثر سرطان مغز استخوان مُرد، سیاهه‌ای از جنایت‌های بی‌حد و مرز علیه بشریت بویژه در عراق و افغانستان را به عنوان وزیر دفاع آمریکا طی ۲ کابینه متوالی جرج بوش پسر در کارنامه دارد، بدون آنکه سازمان ملل یا هیچ‌یک از نهادهای بین‌المللی حقوق بشری و طبعا مراجع قضایی - نظارتی یا قانون‌گذاری آمریکا او را به خاطر جنایات مزبور مقصر شناخته باشد. بویژه مقطع مرگ او همزمان با قدرت‌گیری دوباره گروه طالبان که او و دستگاه جنگ آمریکا به مدت ۲ دهه افغانستان را به بهانه تهدیداتش اشغال کرده بودند، بسیار نمادین بود؛ مرگی بیهوده در پایان ۲ دهه عملیات بیهوده! اسپنسر آکرمن، سردبیر تارنمای آمریکایی «دیلی بیست» مقاله زیر را بدین مناسبت نوشته است.

* * *

عزادار وزیر دفاع [ایالات متحده] نباشید. برای قربانیان عزا بگیرید. تعدادشان برای شمارش، خیلی زیاد است. پنتاگون تحت مدیریت او حتی حاضر نشد تعداد آنها را بشمارد. تنها نکته غم‌انگیز درباره مرگ دونالد رامسفلد این است که در یک زندان در عراق رخ نداده است. با این حال از قبل مشخص بود که رامسفلد با توجه به گذران زندگی خود در تو در توی حوزه‌های امنیت ملی آمریکا، از عواقب تصمیماتش برای پایان دادن خشن و ترسناک زندگی صدها هزار نفر فرار کرد.

جمع‌آوری یک جدول حسابرسی برای مرگ‌هایی که دونالد رامسفلد مسؤول آنها بوده است دشوار است. تا حدی، این نتیجه سیاست او به عنوان وزیر دفاع [۲ کابینه بوش] از ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۶ مبنی بر عدم صورت‌برداری یا انتشار آمار تعداد قربانیان است. این یک راهبرد روابط عمومی است و درسی از افشای عوارض جنگ ویتنام که به افت حمایت از آن انجامید. نکته تأسف‌برانگیز آنجاست که ما نمی‌توانیم حتی نام یک نفر را ببریم، چه رسد به اینکه بخواهیم همه آن مقتولان را بازشناسیم.

سال ۲۰۱۸ اما پروژه «هزینه‌های جنگ» دانشگاه براون چیزهایی را کنار هم قرار داد که به عنوان پایه‌ای برای یک تخمین عمل می‌کند. به گفته «ندا سی کرافورد» استاد کرسی بخش علوم سیاسی دانشگاه براون، جنگ افغانستان تا آن زمان (۲۰۱۸) ۱۴۷۰۰۰ کشته بر جا گذاشته بود که شامل ۳۸۴۸۰ غیرنظامی می‌شد، همچنین ۵۸۵۹۶ سرباز و پلیس افغانستان- تقریبا به همان تعداد سربازان آمریکایی که در ویتنام کشته شدند- و ۲۴۰۱ نیروی وظیفه آمریکایی.

به سختی می‌توان گفت رامسفلد تنها فردی در دولت بوش بود که مسؤول جنگ افغانستان به حساب می‌آمد اما باید به خاطر آورد که دسامبر ۲۰۰۱ طالبان تحت حمله قرار گرفته در قندهار - جایی که نیروهای آمریکا پیشروی کرده بودند و ائتلاف مجاهدان شمال عقب‌نشینی کرده بود - تلاش کرد تسلیم شود و این امر مورد قبول رهبر منصوب آمریکا بر افغانستان، حامد کرزی قرار گرفت، در پنتاگون اما دونالد رامسفلد قبول نکرد و گفت: «من فکر نمی‌کنم [مساله افغانستان] یک پایان قابل مذاکره داشته باشد، این برای ایالات‌متحده غیرقابل قبول است!» این بیانیه یک جنگ ۲۰ ساله را به بار آورد و منصفانه است اگر بگوییم او مقصر مرگ‌های بعدی است، حتی با اینکه رامسفلد تنها معمار واقعی این نزاع نبوده است.

خانم کرافورد سال ۲۰۱۸ نیز تعداد کشته‌شدگان جنگ عراق را بین ۲۶۷۷۹۲ تا ۲۹۵۱۷۰ نفر تا آن زمان تخمین زده بود. تقریبا می‌شود مطمئن بود این یک کم‌شماری است که شامل رقم محافظه‌کارانه حدود ۱۸۲۰۰۰ تا ۲۰۴۰۰۰ قربانی غیرنظامی، بیش از ۴۱۰۰۰ سرباز و پلیس عراقی و ۴۵۵۰ نیروی وظیفه آمریکایی می‌شود. رامسفلد به عنوان یکی از نیروهای محرک حمله و اشغال، در کنار ارشد خود، دیک چنی و رئیس‌جمهور جرج دبلیو بوش، در رده بالای مسؤولیت این مرگ‌ها قرار دارد.

تحقیرهای رامسفلد در کوتاه‌مدت در رابطه با جنگ‌های انتخابی که بر آنها نظارت داشت- نسبت به پاسخ او به واقعه ۱۱ سپتامبر با جنگ در افغانستان که کمتر از تجاوز بی‌پروا و غیرمجاز به عراق نبود- از شدت کمتری برخوردار نبودند.

بی‌تفاوتی او نسبت به رنج دیگران بعد از ۱۱ سپتامبر در بین سیاست‌گذاران آمریکایی آنچنان هم بی‌همتا نبود اما بی‌حوصلگی‌اش در این باره، بیانگر ذات بی‌رحمانه شراکت [بوش و همدستانش] بود.

وقتی رامسفلد ورق کاغذی [لایحه] را که به زبان بروکراتیک روش شکنجه‌ای را رسمیت می‌بخشید که بر اساس آن مردان اسیرشده در زندان گوانتانامو را مجبور به ایستادن برای ساعت‌های متمادی می‌کرد، روی آن پاراف کرد: «من هم ۸ تا ۱۰ ساعت در روز می‌ایستم». ماه‌ها قبل از آن، هنگامی که رامسفلد مشغول تدارک ارتش آمریکا برای حمله به عراق بود، یک گزارشگر درست پیش از آنکه طالبان در هم بشکند، درباره استفاده از نیروهای آمریکایی برای تأمین امنیت به منظور بازسازی افغانستان سوال کرد. پاسخ رامسفلد این بود: «آه! صلح‌بان». بعد با تمسخر توضیح داد: چنین کاری در اصل ذیل وظایف نیروهای آمریکایی تعریف شده است.

اما در برابر آن نیروهایی که مسؤولیت آنها برعهده‌اش بود نیز کمتر بی‌تفاوت نبود. دسامبر ۲۰۰۴ در کویت، نیروهای گارد ملی که برای اعزام [به عراق] آماده می‌شدند، با رامسفلد روبه‌رو شدند به این امید که درخواست‌شان برای کمک در شرایط ناگوار را اجابت کند. آنها در حال جمع‌آوری قراضه‌های فلزی برای جوشکاری روی وسایل نقلیه‌شان با زرهی ناکافی بودند تا آرپی‌جی‌هایی که مطمئنا با آنها روبه‌رو می‌شدند نابودشان نکند. رامسفلد در مقابل این موضوع را به آنها تفهیم کرد که جنگ مهم است، نه جنگجو. او به نظامیان تحت امرش پاسخ داد: «شما با ارتشی که تدارک دیده‌اید به جنگ می‌روید، نه ارتشی که ممکن است بخواهید یا می‌خواهید بعدا داشته باشید».

اینکه رامسفلد از پرسشگری نظامیان عصبانی شد، نشان‌دهنده این واقعیت بود که او در محیطی غیرواقعی به سر می‌برد و به همان راحتی دروغ می‌گفت که نفس می‌کشید. او خود را در سطحی از معرفت‌شناسی محدود کرده بود (معلوماتی معلوم وجود دارند؛ چیزهایی هستند که ما می‌دانیم که می‌دانیم. همچنین می‌دانیم که نامعلوماتی معلوم وجود دارند...) که مطبوعات تعارفی را باید باهوش و فراست جلوه داد.

او ماسکی از اطمینان به چهره می‌زد -که حربه کلاهبرداران است- تا چیزهایی بگوید که هیچ ارتباطی به واقعیت ندارد، چنان که سپتامبر سال ۲۰۰۲ - چند ماه پیش از حمله به عراق به بهانه مبارزه با تروریسم - مدعی شد شواهدی دارد که هیچ ارتباطی بین صدام و القاعده نیست. تابستان بعد (۲۰۰۳) رامسفلد مدعی شد مقاومت عراق در مقابل اشغال آمریکایی‌ها نمی‌تواند «چیزی مانند جنگ چریکی یا یک مقاومت سازمان‌یافته باشد» اما این مقاومت تا امروز به مدت ۱۸ سال باعث فرار تدریجی آمریکا از عراق شده است. حتی گزارشگر معتقد به دکترین ارتش ایالات متحده نیز نمی‌تواند توضیح دهد چرا او اصرار داشت بگوید پنتاگون در باتلاق گیر نکرده، در حالی که گیر کرده بود. ابعاد مرگ‌ومیری که رامسفلد - و البته بوش و چنی - باعث و بانی‌اش بوده‌اند، آنها را در زمره خون‌ریزترین آمریکایی‌های دوران خود معرفی می‌کند.

شاید هنری کیسینجر با آنها قابل قیاس باشد که «گرگ گرندین» مورخ برآورد کرده مسؤول مرگ ۳ تا ۴ میلیون نفر بوده است. ۲ سال بعد از اینکه بوش استعفای رامسفلد را پذیرفت، یک روز صبح سر راهم به اتاق خبر، او را دیدم که با یک عصای چوبی خودش را به زحمت از خیابان کانکتیکات واشنگتن بالا می‌کشید و در همان حال محافظش طوری نگاهم کرد که یعنی راهت را بگیر و برو. این مرد چقدر نحیف بود که بتواند ادعای مرگ حداقل ۴۱۵،۰۰۰ نفر را داشته باشد و چقدر تلخ است که بر خلاف تمام آن قربانیان، نام او اگر چه به بدنامی به یادگار مانده است.

[مرگ مشکوک فرماندهان آمریکایی و اسرائیلی در کمتر از یک هفته]

طی یک هفته اخیر ۲ ژنرال آمریکایی و اسرائیلی به طور مشکوکی در پایگاه‌های نظامی تحت ماموریت خود کشته شدند. بر اساس گزارش اسپوتنیک به نقل از «آیرفورس تایمز»، جسد «جیمز سی. ویلیس» (James C. Willis) ۵۵ساله فرمانده اسکادران «رد هرس» آمریکا روز ۲۶ ماه ژوئن در اقامتگاهش در پایگاه هوایی «العدید» در شهر «دوحه» در قطر پیدا شد. پنتاگون مدعی شد مرگ این فرمانده ارشد آمریکایی مرتبط با حوادث نظامی نبوده و تحقیقات در این زمینه در دست بررسی است. فرمانده افسر متوفی، کلیفورد تونی گفت که همکاران سرهنگ دوم ویلیس از همه منابع برای کمک به خانواده، دوستان و واحد وی استفاده کردند. پیش از این برخی منابع امنیتی «ویلیس» را از جمله افرادی عنوان کردند که در عملیات تروریستی آمریکا در به شهادت رساندن سپهبد حاج‌قاسم سلیمانی، شرکت داشت. از سوی دیگر منابع خبری رژیم صهیونیستی از مرگ مشکوک یک ژنرال ارتش رژیم صهیونیستی در پایگاهی در غرب فلسطین اشغالی خبر دادند. رسانه‌های رژیم صهیونیستی اعلام کردند ژنرال «شارون اسمان» فرمانده تیپ پیاده‌نظام موسوم به «ناحال» در ارتش این رژیم صبح پنجشنبه در جریان تمرینات رزمی در پایگاهی در نزدیک شهر «نتانیا» مرد. بر پایه این گزارش، شارون اسمان دوشنبه گذشته فرماندهی تیپ ناحال را بر عهده گرفته بود. رسانه‌های رژیم صهیونیستی مدعی شدند ژنرال اسمان در جریان تمرین آمادگی جسمانی در داخل پایگاه نظامی سقوط کرد و روی زمین افتاد و پس از آن وی فورا تحت مراقبت‌های پزشکی قرار گرفت اما اندکی بعد مرد. به گفته این رسانه‌ها، ارتش رژیم صهیونیستی تحقیقات درباره این حادثه را آغاز کرده است.

افغانستان

رسانه‌های آمریکایی دیروز از تخلیه پایگاه هوایی بگرام از سوی نظامیان این کشور خبر دادند

آغاز مرحله پایانی خروج از افغانستان

گروه بین‌الملل: رسانه‌های آمریکایی دیروز به نقل از ۲ مقام ارشد در پنتاگون اعلام کردند نیروهای نظامی آمریکا پایگاه هوایی بگرام را پس از ۲۰ سال تخلیه کردند. برخی رسانه‌ها این خروج را به منزله نهایی شدن برنامه آمریکا برای ترک افغانستان عنوان کردند. این در شرایطی است که ۲۰ سال حضور نظامی آمریکا در افغانستان برای مردم افغان ماحصلی جز تداوم جنگ و ناامنی نداشته است.

به گزارش «وطن‌امروز» به نقل از آسوشیتدپرس، نظامیان آمریکایی دیروز (جمعه) پس از ۲۰ سال فرودگاه نظامی بگرام (بزرگ‌ترین پایگاه نظامی آمریکا در افغانستان) را ترک کردند. پایگاه بگرام در فاصله ۵۰ کیلومتری شمال کابل واقع شده و در اوج زمان حضور نظامیان آمریکا و ناتو در افغانستان تا ۱۰۰ هزار نیروی نظامی از طریق این پایگاه هوایی تردد کردند. این پایگاه همچنین پایگاه اصلی نیروهای خارجی، فرماندهی و عملیات هوایی آمریکا در افغانستان طی ۲ دهه گذشته بود و روسای‌جمهور آمریکا هنگام بازدید از افغانستان در این پایگاه اقامت داشته‌اند.

بر اساس گزارش آسوشیتدپرس، ۲ مقام نظامی در واشنگتن و پنتاگون - که خواستند نام‌شان فاش نشود - اعلام کردند این پایگاه امروز (شنبه) به طور کامل به نیروهای دفاع ملی و امنیتی افغانستان تحویل خواهد شد. خبرگزاری سی‌ان‌ان در خبری پیرامون این اتفاق نوشت: بر اساس آخرین بیانیه رسمی درباره روند خروج نظامیان آمریکایی از افغانستان، تاکنون معادل ۷۶۳ هواپیمای ترابری C-17 پر از تجهیزات نظامی از افغانستان خارج شده است. همچنین تاکنون بیش از ۱۴ هزار و ۷۹۰ قطعه تجهیزات نظامی نیز برای انهدام به آژانس دفاع لجستیک سپرده شده است. نظامیان آمریکا و متحدان آن در افغانستان در فرآیند خروج از افغانستان پایگاه‌های خود را به زباله‌دانی از تجهیزات منفجر شده و از کار افتاده مبدل کرده‌اند. چهارشنبه گذشته نیز نظامیان ایتالیایی در جریان اجرای برنامه خروج‌شان از افغانستان با منفجر کردن ادوات سنگین نظامی خود در «کمپ ارینا» که برای ۱۲ سال در اختیارشان بود، این پایگاه نظامی در ولایت «هرات» را به زباله‌دانی از اجسام سوخته و منهدم شده مبدل کردند. در همین حال، خبرگزاری رویترز در گزارشی تخلیه پایگاه هوایی بگرام را روشن‌ترین نشانه از اجرای برنامه خروج ۲۵۰۰ تا ۳۵۰۰ سرباز آمریکایی از افغانستان عنوان کرد. «رویترز» روز چهارشنبه گزارش داده بود روند خروج نظامیان این کشور از افغانستان جلوتر از برنامه تعیین شده قرار دارد و واشنگتن فقط چند روز با تکمیل این روند فاصله دارد. این در حالی است که جو بایدن پیش از این اعلام کرده بود نظامیان این کشور تا ۱۱ سپتامبر ۲۰۲۱ افغانستان را ترک خواهند کرد اما به نظر می‌رسد این خروج سریع‌تر انجام شود. هفته قبل، بایدن به «اشرف غنی» رئیس‌جمهوری افغانستان گفت «افغان‌ها خودشان باید درباره آینده خود تصمیم بگیرند که چه چیزی می‌خواهند». ایالات متحده و دیگر کشورهای عضو ناتو در سال ۲۰۰۱ در پاسخ به حملات ۱۱ سپتامبر همان سال در آمریکا، به افغانستان حمله نظامی کردند و از آن زمان، حضور نظامی و اشغالگری آنها در افغانستان ادامه داشته است. بعد از توافق فوریه ۲۰۲۰ آمریکا و طالبان و امضای «توافقنامه صلح» بین ۲ طرف، روند خروج نظامیان واشنگتن و متحدان این کشور از افغانستان شروع شده است. مقام‌های آمریکایی - که خواستند نام‌شان فاش نشود - به این خبرگزاری گفتند خروج نیروها و تجهیزات نظامی آمریکا از افغانستان البته شامل آن تعداد از خدمه ارتش این کشور که برای حفاظت از دیپلمات‌ها و سفارتخانه آمریکا در کابل و تأمین امنیت فرودگاه بین‌المللی این منطقه باقی می‌مانند، نمی‌شود. بر اساس این گزارش، منابع مذکور توضیح دادند که تعداد نظامیان آمریکایی که قرار است در افغانستان باقی بمانند حدود ۶۵۰ نفر خواهد بود.

دور دنیا

الکاظمی: باید برای خروج نظامیان خارجی از عراق سازوکار زمانی و فنی وضع شود

نخست‌وزیر عراق در سخنانی در جمع اعضای ناتو بر ضرورت ایجاد سازوکار زمانی و فنی برای خروج نیروهای ائتلاف بین‌المللی به رهبری آمریکا از عراق تاکید کرد. مصطفی الکاظمی در جریان دیدار با نمایندگان اعضای ناتو در بروکسل بر ضرورت ایجاد سازوکار زمانی و فنی برای خروج نیروهای ائتلاف بین‌المللی به رهبری آمریکا از عراق تاکید کرد. وی گفت: ناتو در حمایت از عراق برای شکست داعش سهیم بود. الکاظمی در ادامه از نقش ناتو در بازسازی نهادهای نظامی عراق تشکر و قدردانی کرد و گفت: باید سازوکار زمانی و فنی برای خروج نیروهای ائتلاف بین‌المللی از عراق همزمان با تداوم همکاری در زمینه‌های مختلف بویژه در زمینه‌های تسلیحاتی، توانبخشی، آموزشی و پشتیبانی اطلاعاتی ایجاد شود. وی تأکید کرد کشورش به دنبال همکاری با کشورهای عضو ناتو برای تداوم آموزش و کار مداوم در راستای بالا بردن سطح آمادگی و توانایی‌های نظامی و امنیتی عراق است. الکاظمی همچنین تاکید کرد عراق باید از تبدیل شدن به میدان منازعات منطقه‌ای و بین‌المللی دور شود. امنیت و ثبات عراق بر امنیت منطقه تاثیر می‌گذارد و امنیت منطقه تنها با پایبندی به قطعنامه‌های بین‌المللی محقق خواهد شد. وی ادامه داد: عراق نخواهد پذیرفت که از خاکش برای حمله و تجاوز به کشورهای همسایه استفاده شود.

توقف جست‌وجوی بازماندگان حادثه فروریختن یک آپارتمان در آمریکا

همزمان با متوقف شدن عملیات جست‌وجوی بازماندگان حادثه فروریختن بخشی از یک آپارتمان در حومه میامی، «جو بایدن» رئیس‌جمهور آمریکا وارد این شهر شد. بر این اساس به نظر می‌رسد تعداد کشته‌های این حادثه بشدت افزایش یابد. به نوشته روزنامه «نیویورک‌تایمز»، پنجشنبه گذشته آواربرداری و تلاش برای یافتن بازماندگان این حادثه از بیم فرو ریختن کل این آپارتمان متوقف شد. «آلن کامینسکی» مدیر امداد و نجات آتش‌نشانی میامی درباره عملیات نجات افراد از زیر آوار گفت: «صداهای واضحی را می‌شنیدیم و هرکجا به دنبال‌شان می‌گشتیم. ساعت‌ها این صداها را می‌شنیدیم و سپس دیگر این صداها قطع شدند». با گذشت یک هفته از فرو ریختن بخشی از این آپارتمان، مرگ ۱۸ نفر از ساکنان آن تأیید شده و ۱۴۵ نفر همچنان مفقود هستند. به نوشته وبگاه شبکه خبری «راشاتودی»، با بیرون کشیده شدن ۴ جسد دیگر از زیر آوار این ساختمان، که پنجشنبه گذشته (۳ تیر) فرو ریخت، شمار کشته‌شدگان به ۱۸ تن رسید. اگر چه نزدیک به یک هفته است هیچ بازمانده‌ای توسط تیم‌های امدادی در زیر آوار پیدا نشده است اما هنوز اعضای خانواده ۱۴۵ ساکن این آپارتمان از وضعیت بستگان خود بی‌اطلاع هستند.

ان‌بی‌سی نیوز: ولیعهد مخلوع عربستان شکنجه شده است

شبکه ان‌بی‌سی نیوز گزارش داد دولت بایدن در معرض فشارهای روزافزون برای کمک به ولیعهد سابق و رئیس سابق سازمان اطلاعات سعودی قرار دارد که گفته می‌شود در نجات جان آمریکایی‌های بازداشت‌شده از سوی دولت ریاض در ابتدای دوره دولت دونالد ترامپ نقش داشته است. الجزیره به نقل از این شبکه گزارش داد، ۲ منبع مطلع گفتند بن‌نایف در معرض شکنجه بدنی قرار داشته به طوری که بدون کمک قادر به راه رفتن نیست. طبق گزارش این شبکه، روشن نیست آیا دولت جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا در پشت‌پرده مداخله‌ای در این باره کرده یا نه. اما شرایط بازداشت بن‌نایف اخیرا بهبود یافت و اجازه داده شده با خانواده‌اش ملاقات کند. ناپدید شدن بن‌نایف از زمان بازداشتش در ماه مارس گذشته بعد از عزلش از سوی محمد بن‌سلمان پسرعمویش در سال ۲۰۱۷ ادامه داشته است.

وزارت خارجه روسیه: طالبان به دنبال تنش با همسایگانش نیست!

سخنگوی وزارت خارجه روسیه معتقد است طبق برآوردهای مسکو، طالبان خواستار ایجاد تنش با کشورهای همسایه نیست. ماریا زاخاروا در یک نشست خبری اعلام کرد که آنچه سبب نگرانی کشورش شده این است که تحرکات طالبان در افغانستان ممکن است وضعیت انسانی در این کشور را وخیم‌تر کند. او گفت: «تنش‌های فزاینده جنگی در ولایت‌های هم‌مرز افغانستان با کشورهای آسیای مرکزی ممکن است منجر به یک بحران انسانی و افزایش تعداد پناهندگان در منطقه شود که مطمئنا سبب نگرانی ما می‌شود». به گزارش تاس، سخنگوی وزارت خارجه روسیه از دولت افغانستان و طالبان نیز خواست به سرعت به دشمنی پایان داده و مذاکرات سازنده صلح را آغاز کنند و خواستار اقدام عملی در این باره شد. او تاکید کرد که برآوردهای روسیه نشان می‌دهد سران طالبان هرگز خواستار ایجاد تنش با کشورهای همسایه نیستند. پیش از این نیز «واسیلی نبنزیا» نماینده دائم روسیه در سازمان ملل گفته بود بدون در نظر گرفتن اینکه طالبان بخشی از فضای سیاسی افغانستان است، نمی‌توان به راه‌حلی برای پایان بحران این کشور دست یافت. با این وجود به دنبال تشدید حملات طالبان، مشاور امنیت ملی دولت افغانستان در حالی به روسیه سفر کرده که محمد اشرف غنی و دولت کابل از سفر تحقیرآمیز اخیر خود به آمریکا دستاوردی نداشته‌اند. «حمدالله محب» در حالی پنجشنبه راهی مسکو شد که بتازگی از سفر قزاقستان بازگشته بود. یک هفته جلوتر از این سفر نیز «سرگئی شویگو» وزیر دفاع روسیه در نهمین کنفرانس بین‌المللی امنیت مسکو احتمال داده بود به دنبال خروج نظامیان ناتو از افغانستان جنگ داخلی دیگری در این کشور آغاز شود. او با اشاره به ناکامی آمریکا و ناتو در افغانستان گفته بود آنها طی ۲۰ سال گذشته افغانستان نتوانستند یک ساختار قوی دولتی ایجاد کنند تا ثبات در این کشور تامین شود.